

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobkyně: **nezl. K. W.**, zastoupená zákonnou zástupkyní Blankou Kujovou, bytem tamtéž, dále zastoupená Mgr. Michalem Varmužou, advokátem se sídlem Kozinova 2, 787 01 Šumperk, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2013, č. j. MPSV-UM/6008/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/1496/2012/9S-JMK,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Vymezení věci:

Rozhodnutím žalovaného ze dne 22. 4. 2013, č. j. MPSV-UM/6008/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/1496/2012/9S-JMK, bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu práce – krajské pobočky v Brně ze dne 1. 11. 2012, č. j. 34044/2012/BBA (dále též „správní orgán I. stupně“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně ze dne 1. 11. 2012, č. j. 34044/2012/BBA byl návrh nezletilé K. W., nar., zastoupené matkou B. K. na změnu výše přiznaného příspěvku na péči zamítnut s tím, že oprávněné osobě bude nadále poskytován příspěvek na péči v původní výši 11.000 Kč měsíčně.

II. Žalobní body:

Rozhodnutí žalovaného napadla žalobkyně žalobou ze dne 21. 6. 2013, ve které poukazuje na nesprávné rozhodnutí žalovaného spočívající v nesprávném zhodnocení zdravotního stavu nezletilé. Žalovaný správní orgán I. stupně vyhodnotil zdravotní stav posuzované ve smyslu § 8 odst. 1 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách ve znění pozdějších předpisů tak, že se jedná o osobu ve stupni III. – těžká závislost. Důvodem závěrů žalovaného byla skutečnost, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby a není schopna zvládat sedm základních životních potřeb, sice mobilitu, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby, péči o zdraví a osobní aktivity. Podle závěrů žalovaného tedy zvládá zřejmě zcela sama bez pomoci jiné osoby další dvě kritéria, a to komunikaci a orientaci. Su uvedenými závěry žalovaného žalobkyně nesouhlasí, neboť trpí závažným zdravotním postižením – spinální muskulární atrofií (SMA) II. typu, je upoutána plně na invalidní vozík a je zcela odkázána na péči jiné osoby. Kvůli předmětnému zdravotnímu postižení má v rámci imobility i výrazné snížení pohyblivosti rukou, výrazně sníženou svalovou sílu, možnost úchopu věcí apod. S ohledem na své zdravotní postižení není schopna bez pomoci třetí osoby zcela zvládat ani kritéria komunikace a orientace.

Kritéria těchto dvou základních životních potřeb (příloha č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb.) nebyla náležitě prošetřena. Schopnost (případně neschopnost) zvládat orientaci, byla hodnocena pouze částečně, nebyla zjevně hodnocena ta část kritéria týkající se „... *orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat*“. Posuzovaná je odkázána na invalidní vozík. Bez pomoci druhé osoby je schopna pohybu jen s velkými obtížemi a námahou, na elektrickém invalidním vozíku je schopna se pohybovat z místa na místo, není však schopna se bez pomoci druhé osoby řádně orientovat v prostoru a reagovat na všechny běžné situace, neboť má např. silně ztíženou, resp. skoro vyloučenou možnost se rozhlédnout do stran a za sebe. Je to dáno zdravotním postižením žalobkyně, kdy není schopna se na invalidním vozíku otočit bez nutnosti otočení celého vozíku, aby byla schopna reagovat přiměřeně a zejména i včas, např. na hrozící nebezpečí a i v případě otočení se s celým vozíkem není schopna na hrozící nebezpečí přiměřeně reagovat. Stejně tak není schopna reagovat na osobu stojící za ní, protože nezvládne se otočit hlavou dozadu bez nutnosti otočení celého těla pomocí invalidního vozíku apod. Z tohoto je zřejmo, že v rámci daného kritéria orientace není minimálně schopna zvládat se orientovat v obvyklých situacích a přiměřeně v nich reagovat. Z tohoto pohledu žalovaný i posudkový lékař při vyhodnocení stupně závislosti pochybili.

Obdobně tomu je i v případě hodnocení kritéria komunikace, neboť v rámci vymezení kritéria nebyla hodnocena část kritéria „...*používat běžné komunikační prostředky*“. Mezi používání běžných komunikačních prostředků patří používání

mobilního telefonu, notebooku s programem Skype, e-mailové komunikace, apod., což v dnešní době osoby ve věku 7 let běžně zvládají. Jmenovaná např. není schopna používat sama mobilní telefon, neboť není schopna si sama namačkat na mobilním telefonu telefonní číslo, jelikož trpí výrazným svalovým třesem, rukou a sníženou silou prstů, což je zcela typické pro onemocnění spinální svalovou atrofií. Stejně tak není schopna si např. otevřít notebook s programem Skype, k tomu potřebuje pomoc druhé osoby. S ohledem na její zdravotní stav lze konstatovat, že není v rámci kritéria komunikace minimálně schopna zvládat používání běžných komunikačních prostředků. Ve vyhodnocení stupně závislosti při zvládání uvedené základní životní potřeby – komunikace – žalovaný i posudkový lékař rovněž pochybili.

Za daného stavu tak žalobkyně nezvládá 8 nebo 9 základních životních potřeb, tudíž je osobou úplně závislou ve smyslu § 8 odst. 1 písm. d) zákona o sociálních službách.

S ohledem na shora uvedené navrhl žalobkyně, aby rozhodnutí žalovaného i správního orgánu I. stupně bylo zrušeno a věc vrácena žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Stanovisko žalovaného a replika žalobkyně:

Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 31. 7. 2013 navrhl zamítnutí předmětné žaloby. Obsah odůvodnění opřel o posudek PK MPSV ČR ze dne 14. 3. 2013. Jednání posudkové komise proběhlo za přítomnosti žalobkyně a její zákonné zástupkyně, matky. Při vypracování posudku bylo přihlédnuto ke spisové dokumentaci Ministerstva práce a sociálních věcí, spisové dokumentace Úřadu práce včetně napadeného rozhodnutí, odvolání a sociálního šetření, spisové dokumentaci MSSZ včetně záznamů lékařských nálezů, zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. Jászberenyiové, objektivnímu neurologickému vyšetření při jednání provedené MUDr. Šurelovou a zdravotní dokumentaci, sice nálezu praktické lékařky MUDr. Jászberenyiové ze dne 15. 8. 2012, neurologického vyšetření doc. MUDr. Vondráčka, Ph.D. ze dne 31. 5. 2012 a 29. 11. 2012. Po prostudování listinných materiálů a vyšetření posuzované konstatovala posudková komise, že se jedná o nezletilou ve věku 7 let, která nebyla schopna samostatného stoje ani chůze, je upoutána na mechanický vozík. Stran horních končetin klinicky je mírnější nález, je schopna úchopu, i když snížení svalové síly s tendencí k progresi. Byla schopna samostatně se najíst připraveného jídla, nutná ale je pomoc při porcování stravy. Při oblékání, obouvání, tělesné hygieně a výkonu fyziologické potřeby je plně odkázána na pomoc pečující osoby. Je kontinentní, nezvládla však přesuny z mechanického vozíku. V rámci péče o zdraví, léky podávala pečující osoba, nutná denní rehabilitace i v rámci domova pro udržení hybnosti a prevence atrofování svalů. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav výrazně omezoval nezletilou stran zapojení se do aktivit odpovídající věku. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla plně orientovaná, chování i komunikace v normě. Posudková komise konstatovala, že se jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, v důsledku kterého vyžadovala každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby při zvládání sedmi základních životních potřeb: mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví a osobní aktivity.

K odvolacím námitkám sdělil žalovaný, že nebylo uznáno nezvládání 9 základních životních potřeb, nýbrž pouze 7 základních životních potřeb. Pokud se týká orientace, bylo konstatováno, že je objektivně orientovaná místem, časem, osobou, intelektově přiměřených duševních schopností, nebyla dokumentována závažná porucha smyslových funkcí, která by bránila poznávání a rozeznávání zrakem a sluchem. V komunikaci nebylo dokumentované postižení intelektových schopností, plně orientovaná, byla schopna porozumět a dorozumět se mluvenou řečí.

Žalovaný dospěl k závěru, že nové posouzení závislosti posuzované bylo stanoveno na základě dostatečně doložené a v průběhu odvolacího řízení doplněné zdravotní dokumentace a vlastního zjištění při jednání. Učiněný závěr zněl, že se jedná o osobu do 18 let věku, která se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. – těžká závislost (§ 8 odst. 1 písm. c) zákona o sociálních službách).

Z výše uvedených důvodů proto navrhl žalovaný zamítnutí žaloby.

V návaznosti na vyjádření žalovaného podala posuzovaná dne 27. 8. 2013 repliku, ve které vyslovila nesouhlas s právním stanoviskem žalovaného, který pouze zopakoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, ale k žalobním tvrzením se nevyjádřil. I nadále zastávala názor, že posouzení zdravotního stavu bylo provedeno nesprávně ve vztahu k posuzovaným životním kritériím komunikace a orientace. Navrhla vypracovat ve věci znalecký posudek z oboru neurologie, případně i posudkového lékařství, výslech ošetřujícího neurologa doc. MUDr. Vondráčka, případně dalších lékařů k posouzení jejího skutečného zdravotního stavu ve vztahu ke kritériím pro posouzení stupně závislosti a stanovení výše příspěvku.

IV. Řízení před správními soudy:

O podané žalobě již Krajský soud v Brně jednou rozhodl – rozsudkem ze dne 20. 2. 2014, č. j. 22 A 49/2013-51, rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Proti rozsudku podal žalovaný kasační stížnost, na jejímž základě Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 23. 4. 2015, č. j. 3 Ads 69/2014-50, rozsudek Krajského soudu v Brně zrušil a věc vrátil zdejšímu soudu k dalšímu řízení. Kasační soud shledal, ač nezlehčil vážnost zdravotních komplikací žalobkyně, že pochybnosti Krajského soudu o ohodnocení kritérií potřeby komunikace a orientace z důvodů, které rozvedl v odůvodnění svého rozhodnutí, neobstojí. Nejvyšší správní soud měl proto za prokázané, že žalobkyně nezvládá 7 životních potřeb, schopnost zvládat základní životní potřeby komunikace a orientace zůstala zachována. Na základě uvedeného vyslovil závazný právní názor, že napadené rozhodnutí žalovaného je zákonné.

Zdejší soud nařídil v předmětné věci jednání dne 16. 6. 2016, žalobkyně i její právní zástupce se písemně včas a řádně omluvili dne 14. 6. 2016 a zároveň vyjádřili nesouhlas s výkladem, který učinil Nejvyšší správní soud ohledně kritéria orientace, které vztáhl pouze na duševní stav a nemožnost rozhlédnout se kolem sebe pro zorientování se

v prostoru, podřadil nepřipustně pod mobilitu, kam nepatří. Dle výkladu NSS by se prakticky každé kritérium jako stravování, oblékání, hygiena a jejich nezvládání dalo podřadit u osob se závažným nervosvalovým postižením pod mobilitu a tedy stanovit, že tyto osoby tato další kritéria vlastně zvládají dle práva, neboť faktické nezvládání je zapříčiněno nezvládáním mobility. Argumentovali tím, že kritérium orientace je stanoveno mnohem širěji, než vyložil Nejvyšší správní soud a to nejenom orientace v prostoru pomocí zraku a sluchu, tedy že klient ví, kde je a slyší, co se kolem děje, ale také jako orientace v běžných životních situacích a schopnost v nich přiměřeně reagovat, což zahrnuje i nutnost orientaci v prostoru kolem sebe a nezbytné např. rozhlédnutí se kolem apod. Žalobkyně dále sdělila, že po vydání rozsudku Krajského soudu v Brně následně žalovaná přezkoumala zdravotní stav žalobkyně a přiznala jí IV. stupeň na péči, ale s datem ode dne 1. 9. 2014, nikoliv ode dne 1. 1. 2012, jak požadovala ve správní žalobě. Kopii rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 9. 2014, č. j. MPSV-UM/13620/14/4S-JMK, sp. zn. SZ/1496/2012/9S-JMK byla přiložena.

Soud dále zjistil, že usnesením Ústavního soudu České republiky ze dne 15. 7. 2015, sp. zn. I ÚS 1992/15 byla ústavní stížnost žalobkyně odmítnuta.

Žalovaný v písemném sdělení ze dne 13. 6. 2016 doručenému soudu téhož dne omluvil neúčast při jednání dne 16. 6. 2016. K předmětu řízení uvedl, že právní názor Nejvyššího správního soudu koresponduje s názorem žalovaného, nicméně s ohledem na dobu posuzování zdravotního stavu žalobkyně v roce 2012 připustil možnost změny hodnocených kritérií a nechal tak na úvaze soudu, pokud dospěje k závěru, že zdravotní stav je nutné znovu posoudit.

V.

Shrnutí podstatných skutečností zjištěných ze správního spisu:

Z připojeného správního spisu soud zjistil, že návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči podala za nezletilou její matka dne 18. 1. 2012. Sociální šetření bylo provedeno dne 8. 6. 2012, následně i dne 30. 7. 2012. Bylo zjištěno, že u dítěte je diagnostikována spinální svalová atrofie druhého typu, pohybuje se na invalidním vozíku, při změně polohy na lůžku je nutná pomoc matky, polohování matkou. Sama se neposadí, nutné posazení matkou. Na vozíku sedí sama, vozík ručně ovládá. Z postele na vozík ji přenáší matka, bez vozíku, když leží, je schopna se sama trochu posunout. Je orientovaná přiměřeně věku, komunikuje bez potíží. Stravu ji připravuje dospělá osoba, jí u stolu na invalidním vozíku, sama bez pomoci. Sama zvládne pouze vysvěcení jednoduché části oděvu na horní polovině těla, např. trička, jinak plně vše zajišťuje matka. Obléci se sama nedokáže. Základní ranní hygienu vykonává s pomocí a pod dohledem matky, sprchování a koupel plně provádí matka, toaletu nezvládá. Léky a dodržování léčebného režimu zajišťuje matka. Ta také o dítě pečuje, otec se nezapojuje, matce nepomáhá, perspektivně dojde k oddělení společné domácnosti. V rámci šetření dne 30. 7. 2012 bylo zjištěno, že posuzovaná žije ve společné domácnosti, v bytě 3+1 společně s matkou a mladší sestrou, otec se odstěhoval.

Dne 12. 9. 2009 byl vypracován posudek MSSZ Brno-město. Posudkový lékař vycházel ze zdravotnické dokumentace ošetřující lékařky MUDr. Jany Jászberenyiové, neurologické ambulance Fakultní nemocnice Brno ze dne 31. 5. 2012 a sociálního šetření

Úřadu práce ze dne 8. 6. 2012. U posuzované byla diagnostikována spinální muskulární atrofie II. typu potvrzena geneticky i EEG. Šlo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, pro který potřebuje pomoc při základních životních potřebách, sice mobilita, stravování, oblékání, obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity. Celkem nezvládá 7 základních životních potřeb. Posudkový závěr zněl, že se jedná o osobu do 18 let věku, která se podle § 8 odst. 1 písm. c) zákona o sociálních službách považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost). Zákonná zástupkyně posuzované byla poučena o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, této možnosti však nevyužila.

Dne 1. 11. 2012 bylo vydáno rozhodnutí správním orgánem I. stupně, č. j. 34044/2012/BBA, jímž návrh na změnu výše přiznaného příspěvku na péči byl zamítnut s tím, že i nadále bude poskytován příspěvek na péči v původní výši 11.000 Kč měsíčně. V odvolání ze dne 16. 11. 2012 namítla posuzovaná zastoupená zákonnou zástupkyní – matkou, že zdravotní stav posuzované v souvislosti se schopností zvládat konkrétní základní životní potřeby byl hodnocen bez její účasti, přičemž veškeré úkony zvládá pouze s dopomocí, tudíž nezvládá jak v procesu školní docházky, tak i volnočasových aktivitách či v domácím prostředí.

V rámci odvolacího řízení byl vypracován posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 14. 3. 2013, kdy za účasti odborné lékařky neuroložky i osobní účasti posuzované, byl zhodnocen zdravotní stav jmenované a v souvislosti s ním i schopnost zvládat základní životní potřeby. Posudková komise vycházela z podkladové a zdravotní dokumentace uvedené v posudku, který byl účastníkům doručen, dále přítomnou neuroložkou bylo provedeno i neurologické vyšetření nezletilé při jednání. Posudková komise poté zaujala posudkové zhodnocení, dle kterého v důsledku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu – spinální svalová atrofie SMA II. typu nebyla posuzovaná schopna samostatného stoje ani chůze, je upoutána na mechanický vozík. Stran horních končetin klinický mírnější nález, je schopna úchopu, i když snížení svalové síly s tendencí k progresi. Byla schopna samostatně se najíst připraveného jídla, nutná ale pomoc i při porcování stravy. Při oblékání, obouvání, tělesné hygieně a výkonu fyziologické potřeby je plně odkázána na pomoc pečující osoby. Kontinentní, nezvládala však přesuny z mechanického vozíku. V rámci péče o zdraví léky podávala pečující osoba, nutná denní rehabilitace i v rámci domova pro udržení hybnosti a prevence atrofování svalů. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav výrazně omezoval posuzovanou stran zapojení se do aktivit odpovídajících věku. Od září roku 2012 nastoupila do prvního ročníku základní školy, pozná písmena, učí se číst a psát, počtové operace do deseti se sníženým pracovním tempem. K datu vydání napadeného rozhodnutí byla plně orientovaná, chování i komunikace v normě, přiměřených intelektových schopností. Nebylo dokumentované závažné postižení zraku a sluchu. Stran odvolacích námitek bylo uvedeno, že v oblasti orientace je objektivně orientovaná místem, časem, osobou, intelektově přiměřených duševních schopností, nebyla dokumentována závažná porucha smyslových funkcí, která by bránila poznávání a rozeznávání zrakem a sluchem. V oblasti komunikace nebylo dokumentované postižení intelektových schopností, plně orientovaná, byla schopna porozumět a dorozumět se mluvenou řečí, v školním roce 2012 až 2013 navštěvuje první ročník základní školy, písmena pozná, učí se číst a psát. Posuzovaná z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadovala každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby při zvládání 7 základních životních potřeb, a to mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity. Z tohoto

důvodu se považovala dle § 8 odst. 1 písm. c) zákona o sociálních službách za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III. (těžká závislost). K citovanému posudku bylo dále připojeno i hodnocení stupně závislosti podle zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění a přílohy č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., ve znění vyhlášky č. 391/2011 Sb. (ode dne 1. 1. 2012). Následně poté bylo vydáno rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2013, č. j. MPSV-UM/6008/13/9S-JMK, sp. zn. SZ/1496/2012/9S-JMK, které je předmětem přezkumného soudního řízení.

VI.

Právní názor Krajského soudu v Brně:

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející vydání rozhodnutí, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 23. 4. 2015, č. j. 3 Ads 69/2014-50 vyslovil závazný právní názor, že napadené rozhodnutí žalovaného **je zákonné**. Uvedl, že „*krajský soud své pochybnosti o dostatečném hodnocení schopnosti orientace příkladmo odůvodnil neschopností žalobkyně rozhlédnout se kolem sebe, resp. učinit tak pouze při nutném otočení celého těla na invalidním vozíku. Tuto ryze fyzickou schopnost však nelze podle názoru NSS ztotožnit se schopností orientace, ale naopak je nezbytné ji podřadit k životní potřebě mobility (příloha 1 písm. a) prováděcí vyhlášky k zákonu o sociálních službách), kterou ostatně žalovaný u žalobkyně uznal jako samostatně nezvládanou potřebu pomoci jiné fyzické osoby. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je schopností orientace ve smyslu přílohy 1 písm. b) třeba rozumět orientaci v situacích pomoci smyslů – zraku a sluchu – s dostatečnou duševní kompetencí reakcí na nastalé situace. Tyto schopnosti byly u žalobkyně shledány jako zachované, resp. v důsledku postižení žalobkyně nebyla diagnostikována závažná porucha smyslových funkcí, které by bránila poznávání a rozeznávání zrakem a sluchem“.* Dále uvedl „*krajský soud při hodnocení zvládnutí životní potřeby komunikace uvedl, že žalovaný se nedostatečně vypořádal s kritériemi „používání běžných komunikačních prostředků“.* Krajský soud k takovému závěru dospěl, přestože si byl vědom nikterak nezpochybněné skutečnosti, že se žalobkyně teprve učí číst, psát a poznávat písmena a že ve školním roce 2012 až 2013 navštěvovala první ročník základní školy. Ačkoliv žalovaný krátce vyhodnotil schopnost komunikace žalobkyně v mezích základních kritérií, neměl Nejvyšší správní soud pochyby o tom, že posudkový závěr podle PK MPSV proti výtkám krajského soudu ob stojí. U žalobkyně se vzhledem k jejímu věku a stupni jejího vzdělání schopnost budoucí komunikace v době rozhodování stěžovatele teprve formovala, to vše při nikým nezpochybněném zjištění posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí, že nebylo dokumentováno postižení jejích intelektových schopností, a žalobkyně byla schopna porozumět a dorozumět se mluvenou řečí. Jakkoli žalobkyně poukazuje na svou eventuální neschopnost zvládat komunikační prostředky, jako jsou mobilní telefon a notebook, NSS je toho názoru, že např. využití zjednodušeného ovládání této techniky hlasem je schopno handicap žalobkyně redukovat.

Ačkoliv NSS nezlehčuje vážnost zdravotních komplikací žalobkyně, je přesto toho názoru, že pochybnosti krajského soudu o hodnocení kritérií potřeby komunikace z výše uvedených důvodů neobstojí. Nejvyšší správní soud se dále vyslovil tak, že má za prokázané, že žalobkyně nezvládá sedm životních potřeb, schopnost zvládat základní životní potřeby komunikace a orientace zůstala zachována.

Krajský soud v Brně po zohlednění pokynů Nejvyššího správního soudu obsažených v citovaném rozhodnutí se musel odchýlit od právního názoru vysloveného v předcházejícím rozsudku a vázán právním názorem tohoto soudu (ust. § 110 odst. 4 s.ř.s.) dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného nevykazuje zásadní deficit po stránce právní i skutkové, tudíž že přezkoumávané rozhodnutí žalovaného je zákonné.

Nad rámec uvedeného soud pouze poznamenává, že pozitivně kvituje, že žalovaný v novém rozhodnutí ze dne 24. 9. 2014, č. j. MPSV-UM/13620/14/4S-JMK, sp. zn. SZ/1496/2012/9S-JMK doznal, že posuzovaná z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžaduje každodenní mimořádnou péči jiné fyzické osoby, považuje ji za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV. (úplná závislost) ode dne 5. 9. 2014.

Ve světle výše uvedených zásad a nastoleného právního režimu v návaznosti na právní názor Nejvyššího správního soudu soud uzavírá, že předmětná žaloba není opodstatněná, a proto ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

Žalobkyně ve věci samé nebyla úspěšná, žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Podle ust. § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. kasační stížnost je nepřípustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

V Brně dne 16. června 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová